

Albània, model de convivència interreligiosa

La breu visita d'onze hores que el 21 de setembre va fer a Albània el papa Francesc va comportar un fort missatge de convivència interreligiosa. Aquest petit país —pàtria de la mare Teresa de Calcuta—, que ha demanat entrar a la Unió Europea, és també un model de convivència plurireligiosa. Francesc va felicitar-los per aquest esperit de germanor i va dir que «matar en nom de Déu és un gran sacrilegi».

DOMUND 2014

Reneix l'alegria

La joia de viure l'Evangeli plenament omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. «Amb ell sempre neix i reneix l'alegria», ens diu el papa Francesc.

El Dia de les Missions hem de sentir-nos tots interpel·lats per Jesús. En la paraula de Déu apareix permanentment el dinamisme de *sortida*, que ell mateix vol provocar en els creients.

La joia d'anunciar i viure l'Evangeli és quelcom tan vital que qui l'experimenta viu en si mateix una transformació.

Pot ser missioner aquell que cerca el bé dels altres i desitja la seva felicitat. Aquesta obertura del cor és la font de l'alegria i de la felicitat: «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35).

Cada un de nosaltres té una missió en aquesta terra, i tots tenim la tasca de vivificar, aixecar, guarir, alliberar... Aquesta és l'alegria de viure l'Evangeli, que, segons Jesús, «res ni ningú no ens podrà prendre» (Jn 16,22).

Aquest donar-nos, aquest sentir-nos missioners, aquest saber-

nos cridats pel mateix Jesús ens ha d'omplir de joia. És ell qui confia en nosaltres, en els missioners en terres llunyanes i en els qui som missioners aquí amb el nostre testimoni de vida, amb la nostra pregària i amb la col·laboració econòmica generosa. Així participem en les obres que arreu es realitzen en bé dels germans que més ho necessiten.

No podem defraudar els missioners escampats per tot el món que han lliurat la seva vida a l'Evangeli i que ens demanen ajut. No podem deixar de veure els ulls de tantes persones que, en països de missió, no tenen el més necessari. Jesús compta amb nosaltres, som el seu cor, els seus peus i les seves mans, ara i aquí, a la terra.

Viure així ens farà trobar l'autèntica alegria i podrem alçar els ulls al cel per veure-hi reflectit el somriure de Jesús, que ens està dient: «Us he dit això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,11).

Els delegats de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya

PARAULA I VIDA

«No esteu sols» (i II)

Continuem amb la coneixença dels cristians presents a l'Orient Mitjà i que actualment viuen la barbàrie de la cruel persecució a mans dels gihadistes musulmans. I coneixent-los millor, estimem-los, preguem per ells i ajudem-los!

A l'Orient Mitjà hi ha la presència dels **Caldeus**, l'Església de l'antiga Assíria en comunió amb Roma des de 1553. Són uns 400.000 a l'Irak, sobretot al Kurdistan, i sofreixen molta persecució. Viuen un èxode terrible perquè s'han trobat que a Síria ara també són perseguits.

També hi ha els **Armenis**, una antiga Església oriental que no es va adherir a Calcedònia. Encara que el seu centre espiritual estigui a Armènia (Etchmiadzin) té dues seus a Cilícia —amb jurisdicció sobre el Líban i Síria—, i a Jerusalem. Són uns 150.000 al Líban, altres 100.000 a Síria on arribaren després de la persecució dels musulmans turcs aviat farà 100 anys (1915), i armenis són la gran majoria dels cristians iranians, uns 100.000. També hi ha uns 540.000 Armenis Catòlics al món, dels quals uns 60.000 al Líban.

I resten els **Llatins**, amb qui compartim el nostre ritu, que té el seu centre en el Patriarcat Llatí de Jerusalem. Té jurisdicció sobre els catòlics de Jordània, Palestina i Israel, amb Xipre, crescuts a l'empar dels Ordes religiosos, sobretot dels Franciscans, però no exclusivament. Són uns 235.000 a tot l'Orient Mitjà, però sofreixen l'èxode de Terra Santa fent que entre Israel (28.000), Palestina (18.000) i Jordània (50.000) no arribin als 100.000. A aquests, per un fenomen molt nou, cal unir-los els emigrants filipins (uns 50.000 a Israel), indis, tailandesos, romanesos, nigerians i llatinoamericans que hi van per a treballar, i que és difícil de comptabilitzar-los. Però cal pensar que a la península aràbiga es diu que hi deuen haver uns 2,7 milions de cristians, treballant-hi en condicions duríssimes, i amb restriccions enormes de cara a viure i practicar la seva fe. Es tracta d'una presència estrangera i provisional, sempre pendent de les condicions de treball. Molts indis són de les Esglésies catòliques siro-malabar i siro-malankar.

En conjunt podem parlar que hi ha entre 10 i 13 milions de cristians a l'Orient Mitjà, segons les estimacions (G. Bernardelli) sobre una població de 550 milions d'habitants, i que en conseqüència **s'acosta a un 2% la presència cristiana**. L'Església reclama —a través del Cardenal P. Parolin, Secretari d'Estat— que cessi immediatament la violència, que es comenci la reconstrucció, el diàleg entre les comunitats, els progressos en la resolució dels conflictes regionals i la participació de tots els actors locals i globals en un procés de Pau. També ha reclamat el desarmament dels brutals grups terroristes que lluiten en aquells països. Tema molt complex, al qual el Papa Francesc dóna una gran importància i ens demana pregar, pregar molt i insistentment. I ser solidaris amb aquests germans nostres perseguits i amb tots els necessitats. El Papa Francesc va demanar recentment que Déu recompenzi la fidelitat dels cristians de l'Orient Mitjà, en especial de Síria, i que els infongui «valor en la lluita contra les forces del Maligne i obri els ulls als qui estan encegats pel mal». I afegí que l'Església, seguint l'exemple del seu Mestre, Jesucrist, és «mestra de misericòrdia: s'enfronta a l'odi amb l'amor, venç la violència amb el perdó, i respon a les armes amb l'oració».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

XAVIER CASANOVAS

Activisme i reflexió

El nou director de Cristianisme i Justícia, Xavier Casanovas, ha estat responsable de comunicació d'aquest centre d'estudis els darrers cinc anys. Substitueix el P. Llorenç Puig. Es proposa «treballar molt bé la tensió entre activisme i reflexió; volem caminar juntament amb aquells que estan a la trinxera del dia a dia, però fent allò que sabem fer: aportar reflexió i pensament crític». Demà dilluns (19.30 h) s'inaugurarà el curs a CiJ (c/ Roger de Llúria 13, Bcn).

Avui és encara més difícil lluitar contra les desigualtats? Espanya és el país d'Europa on més ha crescut la desigualtat des de l'inici de la crisi. El nombre de *superrics* no para de créixer. Les causes són de gran complexitat: especulació financera, enginyeria fiscal... El repte és més gran que mai, i té molt a veure amb la recerca d'un nou ordre socioeconòmic proper a la «societat de la sobrietat compartida» o la «civilització de la pobresa» de la qual parlava Ellacuría.

Un altre món és possible, doncs? Un altre món no només és possible, sinó que és necessari i ens atrevim a afirmar que ja s'està construint. Com a creients ens cal recuperar un llenguatge profètic i treballar i recolzar totes aquelles iniciatives que encarnin la utopia de l'Evangelí. Ens cal posar com a centre de les nostres accions els últims de la nostra societat. Només així la nostra paraula serà creïble.

La petjada del P. Llorenç Puig serà fàcil de seguir? Crec que CiJ ha sabut escoltar, estar atent i prendre part en un món convuls i en canvi, tant en l'àmbit social com eclesial. Hem trobat el nostre lloc, adaptant en part el llenguatge i les formes, buscant ser llum i aliment per a molta gent.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

El testimonio del cardenal Testa

El cardenal Testa, amigo personal del papa Roncalli, dejó este testimonio en el proceso de beatificación de dicho Papa: «Recuerdo que el viernes anterior a su muerte, Roncalli me mandó llamar y me pidió que me sentase junto a su lecho. Hizo un examen de su situación, recordando sus humildes orígenes, las gracias recibidas del Señor, su ascenso a la Cátedra de Pedro y el cariño con el que lo rodeaban los fieles. Me hablaba con calma, tranquilo, y yo, temeroso de que se fatigara, hacía ademán de despedirme, pero él insistía en retenerme. “Los fieles me quieren —dijo entre otras cosas—, pero ¿sabes por qué? Porque se han dado cuenta de que yo los quiero a ellos.” Al decir esto, se le saltaron las lágrimas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

SER PADRES

Mi propósito fundamental: la repercusión en los hijos

Mi propósito fundamental con estas reflexiones es dar unas pistas para que la separación no tenga unos efectos demasiado negativos en los hijos.

El sacerdote José Luis Martín Descalzo escribió: “¡Qué pocos son los adultos que reconocen que una de sus primerísimas obligaciones es hablar, sencillamente hablar, con sus hijos!” Ningún progenitor que se separe tiene que avergonzarse de contárselo a los hijos. Los niños tienen el derecho de ser informados puntualmente de lo que va a ser su vida futura sin la actual estructura familiar.

No me canso de repetir a padres que se separen que expliquen a la prole, con la mayor claridad posible, que *se divorcian entre ellos, pero no de los hijos*. Estamos ante dos funciones que son simultáneas, pero diferentes, dentro de un mismo hogar estable: vida de pareja de los padres y parentalidad en activo de los progenitores. Falla la vida de pareja, pero el hijo ha de tener bien presente que la función parental, es decir, la de ser padres y actuar como tales, seguirá funcionando. Esto ha de quedar muy claro en la mente de los niños.

Un hijo necesita seguir queriendo a sus dos padres, por lo que, si no se le explica nada, se produce una incómoda situación que trastorna su equilibrio emocional más profundo. Es bueno que sean tanto la madre como el padre quienes informen a los hijos. Y no todo en un día.

Dr. Paulino Castells
(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El centenario teresiano, una visita de Dios

Dios nos visita en nuestro acontecer cotidiano. Dios se encuentra entre nosotros. Durante el año jubilar 2014-2015, conmemoraremos el V Centenario del nacimiento de santa Teresa de Jesús (Ávila, 1515 - Alba de Tormes, Salamanca, 1582). Una maestra de oración, del «trato de amistad con Aquel que sabemos nos ama» (*Vida* 8,5). Maestra para entender que, si se está en la cocina, «entre los pucheros anda el Señor, ayudándonos en lo interior y exterior» (*Fundaciones*, 5). Cada día, el Señor está con nosotros, nos llama a su amistad y a servir.

Enseña el papa Francisco (16-09-14) que la expresión «Dios ha visitado a su pueblo» tiene un «sentido especial». «¿Cómo nos visita Dios? Cuando Dios visita a su pueblo, se le acerca y siente compasión: se conmueve. Cuando Dios visita a su pueblo, devuelve al pueblo la esperanza. ¡Siempre!»

Pidamos «la gracia de que nuestro testimonio de cristianos traiga la visita de Dios a su pueblo, es decir, una cercanía que siembra la esperanza». Se nos llama a mostrar a los demás las mismas actitudes de Dios cuando visita a su pueblo: la cercanía, la compasión, la capacidad de devolver la esperanza.

«La comunidad evangelizadora debe estar dispuesta a acompañar. Acompaña a la humanidad en todos sus procesos, por más duros y prolongados que sean» (*EG* 24).

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 13. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.
- 14. ■ Dimarts** [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.
- 15. □ Dimecres** [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.
- 16. ■ Dijous** [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comingses.
- 17. ■ Divendres** [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.
- 18. ■ Dissabte** [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.
- 19. ■ † Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (□ Terrassa) (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1.4-6 / SI 95 / 1Te 1, 1-5b / Mt 22,15-21]. Mare de Déu de la Salut. Mare de Déu de la Bonanova. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada 1694 - Roma 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en plats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungít el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos: Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta.

En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales.»

Paràbola del rei al convit de noces. Evangeliari d'Echternach (s. X), Museu Nacional de Nuremberg

COMENTARI

El vestit de noces

El text de Mateu continua amb els mateixos interlocutors de Jesús que el van interpel·lar arran de l'expulsió dels venedors: els grans sacerdots i membres del sanedrí (21,23-27). Aquests interlocutors li van sentir la paràbola dels dos fills que es referia a ells (21,28-32) i també la paràbola dels vinyaters homicides que els estava adreçada directament (21,33-46). Malgrat que el text assenyala un tall («Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles», 22,1), tanmateix la paràbola del rei que prepara un banquet per celebrar el casament del seu fill enllaça prou bé amb el missatge de la paràbola dels vinyaters. En aquesta nova paràbola, l'ho-

ritzo al·legòric continua vigent, però el judici sobre Israel («el Regne de Déu us serà pres», 21,43) es realitza efectivament («el rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat», 22,7). Amb aquesta constatació, el lector és transportat a l'existència post-pasqual de la comunitat, quan el banquet és ofert a «tothom qui trobeu» (22,9). La paràbola s'adreça directament als lectors no jueus que han entrat en la comunitat.

Ara bé, on hi ha l'ensenyament veritablement nou i original de la paràbola és en els darrers versets, que són propis de Mateu (22,11-14). Aquests darrers versets reblen el clau d'un dels ensenyaments més reiterats en aquest evangeli: molts han estat

cruidats —«van sortir als camins i van cridar tots els qui van trobar» (22,10)— però no tots participen del banquet («no tots són escollits»). Tots han entrat en el banquet del rei amb la fe, però no tots participen del banquet. Només els qui porten el vestit de noces: les bones obres. La paràbola és un avís seriós als nous convidats (els cristians no procedents del judaisme) a no estar cofois amb la invitació. No n'hi ha prou amb ser convidat i entrar. Tots han estat convidats, bons i dolents (22,10), però cal vestir-se amb la roba adient. No n'hi ha prou amb pertànyer a la comunitat, cal realitzar les bones obres que, segons Mateu, l'han de caracteritzar (5,16).

La Mare de Déu de les Sogues, protagonista a l'Acadèmia Mariana

El diumenge dia 5 d'octubre es va celebrar al paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida el solemne acte final del certamen marità, que enguany s'ha celebrat en honor a la Mare de Déu de les Sogues de Bellvís. El programa d'actes es va iniciar amb una Eucaristia a les cinc de la tarda, en la que hi participà la coral L'Espiga d'Or de Bellvís. Després es va dur a terme el certamen literari en honor de la Mare de Déu de les Sogues, venerada a Bellvís i patrona de la Plana d'Urgell. Segons la tradició la Mare de Déu s'aparegué el 1190 a Joan Amorós, pagès de Sidamon, que tornava del molí de Balaguer, i l'ajudà a sortir, amb la mula, d'un terreny pantanós proper de Bellvís. El nom de la marededéu, segons la tradició, prové de les cordes que lligaven la càrrega del pagès, que s'uniren miraculosament després de tallades.

Trobada anual dels delegats de Missions a Tarragona

El Delegat de Missions d'Urgell, Mn. Jaume Soy, va participar del 25 al 27 d'agost en la trobada anual d'estiu dels delegats de Missions de totes les diòcesis de Catalunya, que enguany es va celebrar a Tortosa, i a on es va planificar i organitzar el curs que ha començat ara.

A la trobada van gaudir dels testimonis de diversos missioners i missioners que treballen a Brasil i a República Democràtica del Congo, que van explicar que la fe dels pobles on treballen es deu a que l'Església sempre ha estat al costat dels necessitats.

El darrer dia, es va fer el relleu formalment entre el Bisbe de Lleida, Mons. Piris i el de Tortosa, Mons. Enric Benavent, qui a partir d'ara es fa càrrec de la coordinació dels delegats de Missions de la CET.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Inauguració i benedicció del campanar de Sant Miquel de Vielha

El campanar de Sant Miquel de Vielha llueix acabat de restaurar després de quedar greument malmès després de caure-hi un llamp el 7 de setembre del 2013. Diumenge dia 21 de setembre se celebrà, a la plaça de l'església, l'acte d'inauguració d'aquesta restauració.

Assistiren a la inauguració l'Arquebisbe d'Urgell, l'Hble. Conseller de Cultura de la Generalitat, Sr. Ferran Mascarell, el Magf. Sr. Síndic de la Val d'Aran, Sr. Carlos Barrera, l'Il·lm. Sr. Alcald de Vielha-Mijaran i Diputat del Parlament, Sr. Àlex Moga, el Senador i Exsíndic d'Aran, Sr. Francés Xavier Boya, el Diputat i Vicepresident tercer de la Diputació de Lleida, Il·lustre Sr. Pau Perdices, i altres autoritats.

Durant un any d'obres s'han refet les pales afectades a la coberta, s'han canviat les bigues afectades i s'ha instal·lat teula vella similar a la resta del campanar. A més, també s'hi ha col·locat un parallamps nou, i reforçat algunes esquerdes a l'estructura. També s'han reposicionat els carreus de les finestres i modificat la trapa d'accés al rellotge. El pressupost total de les obres ha estat de 54.457,71 euros.

L'Ajuntament de Vielha gaudeix, des de temps immemorial, de la propietat del campanar de l'església de Sant Miquel de Vielha en virtut del privilegi concedit l'any 1505 pel rei Ferran II als veïns de la capital aranesa. La Parròquia de Sant Miquel de Vielha gaudeix de l'ús del campanar de l'església, així com de les campanes que són propietat de la parròquia, mentre que el rellotge del campanar és propietat de l'Ajuntament de Vielha que en té cura.

En el seu parlament Mons. Vives recordà els campanars i el toc de les campanes que marquen el curs del temps i ens recorden que cal lloar Déu amb la nostra vida, i agrair l'esforç que totes les institucions han fet per la seva recuperació. L'Arquebisbe subratllà també com aquest campanar posa de manifest les bones relacions des de sempre de l'Ajuntament i de la parròquia de Vielha, respecte a la propietat i l'ús del campanar de l'església de Sant Miquel de Vielha, destacant el caràcter sagrat on es troba ubicat i la voluntat de no dur-hi a terme activitats que desdiguin d'aquest espai sagrat.

Urgell assisteix a la reunió sobre Catecumenat

Dimecres 17 de setembre, es reuniren els delegats episcopals per al Catecumenat de les diòcesis de l'àmbit d'actuació del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC). Presidí Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar de Barcelona i Bisbe delegat per a l'àmbit de la Catequesi i del Catecumenat de la Conferència Episcopal Tarraconesa (CET).

A la reunió es reflexionà sobre la realitat del Catecumenat a les diòcesis i es compartiren diverses propostes per anar consolidant aquesta nova realitat pastoral a casa nostra. També es programaren les activitats conjuntes cara al curs que comença i, especialment, la publicació periòdica de Catecumenat, instrument d'informació vinculat a la revista *Catequesi* del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Confirmacions a la Vall d'Aran

Diumenge dia 21 de setembre l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 34 joves de les parròquies de la Vall d'Aran. Concelebraren amb l'Arquebisbe el Vicari General Mn. Josep M. Mauri, l'Arxiprest de la Vall i Rector de la Parròquia, Mn. Pere Balagué, el Canonge Jusèp Amieil, Mn. Joseph Geethafonkalan i d'altres preveres.

Mons. Vives recordà com l'acte d'inauguració de la restauració del campanar de Sant Miquel de Vielha era un signe de la importància que Déu havia de tenir en la vida de tots. En aquest sentit exhortà els joves confirmats a no viure còmodament i egoïstament i a saber vèncer les dificultats amb l'ajuda de Déu.

Els joves confirmats reberen un «Nau Testament e Psalms» en llengua aranesa, traduïts per Mn. Jusèp Amieil, Antic Arxiprest de la Vall d'Aran i Creu de Sant Jordi 2012, que concelebrava amb l'arquebisbe.

Confirmacions a Tremp

Diumenge dia 21 de setembre l'Arquebisbe d'Urgell administrà el sagrament de la Confirmació a 20 joves de la parròquia de la Mare de Déu de Valldelfors de Tremp.

L'Eucaristia fou concelebrada pel Vicari General d'Urgell Mn. Josep M. Mauri; per l'Arxiprest de Pallars Jussà i Rector de Tremp, Mn. Joan Antoni Mateo i pels PP. de l'Institut dels Fills de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep, P. Josep M. Blanquet secretari, P. Pedro Mejías, S.F. ecònom, i P. Joan Antoni Arasa.

Segona edició del Festival Canòlich Music

Ja s'està organitzant la 2a edició del «Canòlich Music», Festival de Música cristiana a Andorra, que tindrà lloc el proper dia 22 de novembre a la parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra), concretament a la carpa ubicada a la Plaça de la Germandat. Des de les Delegacions d'Ensenyament i de Joventut del Bisbat d'Urgell s'ha posat en marxa la pàgina web <http://www.canolich-music.com> on podeu trobar tota la informació necessària sobre aquesta segona edició que s'anirà actualitzant puntualment.

L'edició d'enguany preveu un concurs musical «Dóna't a conèixer» on els joves podran mostrar les

seves habilitats, la celebració d'una Eucaristia a la Parròquia de Sant Julià de Lòria amb la participació del grup de gospel «Twocats pel Gòspel» i els con-

certs dels grups «Kairoi» i «Please». S'ha previst també la realització de tallers al matí del dissabte, oberts a gent de totes les edats, vinculats amb la música, el ball, la meditació o el ioga. Diumenge, preus especials obren la possibilitat de fer una sortida lúdica al Caldea, a Naturlandia o a la parròquia i el Museu del Tabac, amb transport inclòs. Hi ha preus i menús també especials als restaurants i bars de la parròquia pels participants als actes i es preveu que els concerts aplegaran una gran quantitat de seguidors, ja que «Please» —un grup que versiona U2—, «Kairoi», i «Twocats pel Gòspel» són formacions de gran popularitat i qualitat.